

वितः परः । विषामृतदृशैवेह (36.) स्थितिर्भावनिबन्धिनीति ॥ भोज्यं वा विष-  
त्वेन भावितं वान्तिं करोति अमृतत्वेन भावितं जीर्णं सद्वलहेतुर्भवति । तथात्र द-  
धिषेपस्य (37.) भावनया सोमत्वम् ॥ का° [४. २. ३४.] सोदकेनापिद्धात्वमृन्मयेन  
विष्टो हव्यमितीति ॥ हे विष्टो इदं हव्यं क्षीरं रक्ष । सर्वत्र सृष्टौ पालने सं-  
हारे च ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा अभिमानिन्यो देवताः । अतो विष्णुं सम्बोध्य हवि-  
षो रक्षा प्रार्थ्यते ॥ ४ ॥

III. a. अग्रे व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तर्ह्येकेयं तन्मे राध्यताम् । b. इदमहम-  
नृतात्सत्यमुपैमि ॥ ५ ॥

का° [२. १. ११.] अपरेणाहवनीयं प्राङ्निष्ठन्नग्निमीक्षमाणोऽप उपस्पृश्य व्रत-  
मुपैत्यग्रे व्रतपते इदमहमिति विवेति ॥ हे व्रतपते व्रतस्यानुष्ठेयस्य कर्मणः पते पा-  
लक हे अग्रे वदनुज्ञया व्रतं चरिष्यामि कर्मानुष्ठास्यामि । तत् शक्यम् तत्कर्मा-  
नुष्ठातुं शक्तो भूयासं । त्वत्प्रसादात् । तन्मे राध्यतां मदीयं तत्कर्म निर्विघ्नं सत्  
फलपर्यन्तं सिध्यतु । शक्येराशीर्लिङ्गासुहृत् । लिङ्गाशिष्यश्च [पा° ३. १. ८६.] । अतो  
येयः [पा° ७. २. ८०.] गुणः शक्यम् । अग्निर्वै देवानां व्रतपतिरिति श्रुतिः [१. १.  
१. २.] ॥ इदमहं ॥ अहं यज्ञमानोऽस्मादनृतान्मनुष्यजन्मन उद्धृत्य सत्यं देवताश-  
रीरं उपैमि प्राप्नोमि । सत्यमनुष्ठेयमानकर्मद्वयेण प्रत्यक्षमिति मन्वान इदमिति  
विशिनष्टि । अनृतं मनुष्यजन्म शीघ्रविनाशित्वात् । यथा स्वप्नगजादयो बोधमा-  
त्रेण शीघ्रं निवर्तमाना अनृता उच्यन्ते । सत्यं देवजन्म बहुकालस्थायित्वात् यथा  
जागरणगजादयः । श्रुतिरपि [१. १. १. ४.] । इदमहमनृतात्सत्यमुपैमीति तन्मनुष्ये-  
भ्यो देवानुपावर्तत इति । यद्वा लोकप्रसिद्धे एव सत्यानृते ग्राह्ये । नानृतं वदे-  
दिति कर्मण्यनृतनिषेधात् । अनृतवदनादुद्धृत्याहमिदं सत्यवदनमुपैमि । अत इदं  
सत्यवदनं कर्माङ्गत्वात्कर्मकाले पालनीयम् ॥ ५ ॥

a. कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति कस्मै त्वा युनक्ति तस्मै त्वा युनक्ति ।

b. कर्मणि वां वेषाय वाम् ॥ ६ ॥